

[Lenger]

kritik, at kassen ikke stemte, for det er egentlig kun et spørgsmål om at regne baglæns, når man har lavet en skattereform. En skattereform vedrørende personskatteskalaen kunne i princippet bare indeholde de indbyrdes forhold, der er mellem f.eks. 1., 2. og 3. trin, som vi i dag har, og så kunne vi gennem udskrivningsloven beslutte, om der nu skal udskrives med 90, 91, 92 pct., eller hvad det måtte være. Dermed kunne der rådes bod på, hvad der var af mangler i forbindelse med de foreløbige beregninger. Det kunne være det ekstra, som man havde til at regulere en eventuel uoverensstemmelse med, fordi en gennemgribende ændring af skattesystemet også vil indebære, at en lang række forudsætninger vil ændre sig. Sådant kunne det være, og derfor synes jeg generelt set, det er lidt billigt at påtale, at der mangler et par millioner kroner, for så nøjagtigt kan man ikke regne. Men når vi kritiserer regeringen lige præcis for dette punkt, er det altså, fordi det er et stort beløb, der mangler, og fordi det må indebære ret voldsomme indgreb enten i form af nedskæringer eller i form af andre skatter end dem, man selv har med, for at kassen kan ende med at stemme.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Rahbæk Møller hævder, at SFs forslag indebærer en ensartet beskatning af alle former for kapitalafkast. Det er usandt. SFs forslag indebærer, at positivt kapitalafkast, f.eks. renteindtægter, bliver beskattet, medens negativt kapitalafkast, f.eks. renteudgifter, efterhånden ikke skal kunne trækkes fra. Det er just denne forskelsmæssige behandling af kapitalafkast, som er et af de væsentlige problemer i SFs forslag, for det giver anledning til skattetænkning.

Tag en parcelhusejer, som har en post obligationer liggende til en værdi af 100.000 kr. og samtidig har en gæld på 100.000 kr. i sit hus. Denne parcelhusejer vil efter SFs forslag ikke kunne trække sine renteudgifter fra, men skal fortsat beskattes af sine renteindtægter. Hvad vil denne parcelhusejer gøre? Han vil afhænde sine obligationer og bruge pengene til at udrydde gælden i sit hus med. Derved vil denne velhavende parcelhusejer, som har både gæld og opsparing, kunne om-

gå fradragsbegrænsningen i SFs forslag, og derfor vender det den tunge ende nedad.

Rahbæk Møller (SF):

Til ministeren: regeringen har lovet 8½ mia kr. i skattelettelser til fortrinsvis de højt-lønnede og ikke én krone til de lavtlønnede. Ministeren har her ikke kunnet garantere, at de lavtlønnede ikke skal være med til at betale en andel af denne regning. Ergo fastholder jeg min påstand; det er ikke gætterier.

Så er der hr. Fogh Rasmussens tankegang, som jeg godt har set at han har skrevet om i mange aviser, og som i virkeligheden er en fortsættelse af den gamle netto-brutto-diskussion, som vi havde engang i 1980. Jeg vil godt sige to ting til det: enten kunne vi jo regne netto – det diskuterede vi dengang, og det er såmænd ikke det store problem – eller også kunne man sige om den form for skattetænkning, som hr. Fogh Rasmussen her tænker på, nemlig at folk nedbringer deres gæld: lad dem da gøre det, det er ikke skattetænkning. Det har jeg da ikke noget imod, så jeg kan ikke se problemet.

(Kort bemærkning).

Fogh Rasmussen (V):

Hr. Rahbæk Møller har da ubestrideligt ret i, at det kan visse mennesker bare gøre. Hvem kan gøre det? De, der har pengene til det. De, der ikke har pengene, de mindrebemidlede, kan ikke gøre det, og det er derfor, SFs forslag er et slag mod de mindrebemidlede.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Som hr. Lenger allerede har påpeget, er det fortrinsvis de bedrestillede, der benytter sig af fradrag. En fradragsanering vil aldrig have de virkninger eller ramme socialt skævt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: